

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 11 grudnia 2012 r.

w sprawie E-2/12

HOB-vín ehf. przeciwko Państwowemu Przedsiębiorstwu Przemysłu Alkoholowego i Tytoniowego w Islandii (ÁTVR)

(Swobodny przepływ towarów – Dyrektywa 2000/13/WE – Zakres produktów – Etykietowanie środków spożywczych – Etykiety wprowadzające w błąd – Niezgłoszenie środka krajowego do ESA – Uzasadnienie – Odpowiedzialność państwa)

(2013/C 118/09)

W sprawie E-2/12 HOB-vin ehf. przeciwko Państwowemu Przedsiębiorstwu Przemysłu Alkoholowego i Tytoniowego w Islandii (ÁTVR) – WNIOSEK do Trybunału na podstawie art. 34 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, złożony przez Héraðsdómur Reykjavíkur (Sąd Okręgowy w Reykjavíku), w sprawie zgodności z Porozumieniem EOG krajowych zasad, na mocy których przedsiębiorstwo państwowe posiadające monopol na sprzedaż detaliczną alkoholu może w określonych warunkach odmówić przyjęcia do sprzedaży napojów alkoholowych, które są legalnie produkowane i sprzedawane w innym państwie EOG – Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher, przewodniczący, Per Christiansen (sędzia sprawozdawca) i Páll Hreinsson, sędziowie, wydał dnia 11 grudnia 2012 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Artykuł 18 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych wyklucza zasadę taką jak art. 5.10 zasad wyboru produktu, na podstawie której ÁTVR odrzuca sprzedaż napojów alkoholowych legalnie produkowanych i sprzedawanych w innym państwie EOG ze względu na to, że etykiety produktów zawierają informacje sugerujące lub nieistotne.

Nie jest przy tym istotne, czy zasady wyboru produktów stosuje się jednakowo do produktów krajowych i zagranicznych.

- 2) Przepis krajowy taki jak art. 8 islandzkiego rozporządzenia nr 828/2005 w sprawie komercyjnej produkcji, przywozu i sprzedaży hurtowej alkoholu, zgodnie z którym na opakowaniach napojów zawierających ponad 1,2 % objętości alkoholu poza wskazaniem rzeczywistej zawartości objętościowej alkoholu wymagane jest wskazanie, że jest to napój alkoholowy, nie może zostać uznany za skuteczny i nie może powodować utrudnień dla osób i podmiotów gospodarczych, jeżeli został przyjęty bez uwzględnienia procedury ustanowionej w art. 19 dyrektywy 2000/13/WE.
- 3) Osoby i podmioty gospodarcze, które wskutek niewłaściwego stosowania dyrektywy 2000/13/WE poniosły szkodę, mogą powołać się na prawo swobodnego przepływu towarów w celu stwierdzenia odpowiedzialności państwa za naruszenie prawa EOG.

Za szkody wyrządzone przez środek krajowy taki jak opisany w pytaniu pierwszym odpowiada państwo, jeżeli sąd krajowy uzna, że stosowanie krajowych przepisów ustawowych lub administracyjnych stanowi wystarczająco poważne naruszenie prawa EOG i istnieje bezpośredni związek przyczynowy między naruszeniem obowiązku spoczywającego na państwie a szkodą poniesioną przez stronę poszkodowaną.

W przypadku gdy szkodę wywołał środek krajowy taki jak opisany w pytaniu drugim, naruszenie prawa EOG jest wystarczająco poważne, jeżeli krajowe przepisy ustawowe lub administracyjne nie mogą zostać uznane za skuteczne z powodu niedopełnienia obowiązku notyfikacji zgodnie z art. 19 dyrektywy 2000/13/WE. Za takie naruszenie odpowiada państwo, jeżeli sąd krajowy uzna, że istnieje bezpośredni związek przyczynowy między naruszeniem obowiązku spoczywającego na państwie a szkodą poniesioną przez stronę poszkodowaną.
